



Św. Zygmunt

»KTO SIĘ WYWYŻSZA,
BĘDZIE PONIŻONY...«



NR XLIII/2022 (1071)

GAZETKA PARAFII PW. ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

23 PAŹDZIERNIKA AD 2022

Wskutek pysznego wywyższania siebie grzech jest całkowitym przeciwieństwem posłuszeństwa JEZUSA, który dokonał zbawienia

[KKK, 1850, FRANK]

TRZYDZIEŚCIANIEDZIELA ZWYKŁA



FARYZEUSZ I CELNIK — TISSOT, Jakub Józef Jacek (1896, Nantes – 1902, Bulon)

1886-94, farby wodne na szarym papierze, 25.1×16.5 cm, Brooklyn Museum, Nowy Jork, [brooklynmuseum.org](https://www.brooklynmuseum.org)

Z MADROŚCI SYRACHA

Smt 35, 12-14, 16-18

PAN jest sędzią,

który nie ma względu na osoby.

Nie będzie miał ON względu na osobę przeciw biednemu,
owszem, wysłucha prośby pokrzywdzonego.

Nie zlekceważy błagania sieroty
ani wdowy, kiedy się skarży.

Kto służy BOGU,
z upodobaniem zostanie przyjęty,
a błaganie jego dosięgnie obłoków.

Modlitwa pokornego przeniknie obłoki
i nie dozna pociechy,
zanim nie osiągnie celu.

Nie odstąpi,
aż wejrzy NAJWYŻSZY
i ujmie się za sprawiedliwymi,
i wyda słuszny wyrok.

PSALM RESPONSORIalny

Ps 34 (33), 2-3, 17-18, 19 i 23 (R.: Por., 7a)

REFREN: **Bledak zawołał i PAN go wysłuchał**

Będę błogosławił PANA po wieczne czasy,
JEGO chwała będzie zawsze na moich ustach.

Dusza moja chlubi się PANEM,
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

PAN zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym,
by pamięć o nich wymazać z ziemi.

PAN słyszy wołających o pomoc
i ratuje ich od wszelkiej udręki.

PAN jest blisko ludzi skrzuszonych w sercu,
ocala upadłych na duchu.

PAN odkupi dusze sług SWOICH,
nie zazna kary, kto się do NIEGO ucieka.

Z DRUGIEGO LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO TYMOTEAUSZA

2 Tm 4, 6-9, 16-18

Najdroższy:

Krew moja już ma być wylana na ofiarę,
a chwila mojej rozłąki nadeszła.

W dobrych zawodach wystąpiłem,
bieg ukończyłem,
wiary ustrzegłem.

Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości,
który mi w owym dniu odda PAN,

sprawiedliwy SĘDZIA,
a nie tylko mnie,
ale i wszystkim,
którzy umiłowali pojawienie się JEGO.

Pośpiesz się,
by przybyć do mnie szybko.

W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął,
ale wszyscy mnie opuścili:

niech im to nie będzie policzone!

Natomiast PAN stanął przy mnie
i wzmocnił mnie,
aby się przeze mnie dopełniło głoszenie Ewangelii
i aby wszystkie narody je posłyszały;
wyrwany też zostałem z paszczy lwa.

Wybawi mnie PAN
od wszelkiego złego czynu
i ocali mnie,
przyjmując do SWEGO królestwa niebieskiego;
JEMU chwała na wieki wieków.

Amen.

AKLAMACJA

Ron 2 Kor 5, 19

Alleluja, Alleluja, Alleluja

W CHRYSUSIE

BÓG pojednał świat z sobą,
nam zaś przekazał
słowo jednania.

SŁOWA EWANGELII WG ŚW. ŁUKASZA

Lk 18, 9-14

JEZUS opowiedział niektórym,
co dufni byli w siebie,
że są sprawiedliwi,
a innymi gardził,
tę przypowieść:

«Dwóch ludzi przyszło do świątyni,
żeby się modlić,
jeden faryzeusz,
a drugi celnik.

Faryzeusz stanął
i tak w duszy się modlił:

„BOŻE,
dziękuję Ci,
że nie jestem jak inni ludzie:
zdziercy,
niesprawiedliwi,
cudzołężnicy,
albo jak i ten celnik.

Zachowuję post dwa razy w tygodniu,
daję dziesięcinę
ze wszystkiego, co nabywam”.

A celnik stał z daleka

i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu,
lecz bił się w piersi,
mówiąc:

„BOŻE,
miej litość dla mnie,
grzesznika!”

Powiadam wam:

Ten odszedł do domu usprawiedliwiony,
nie tamten.

Każdy bowiem,
kto się wywyższa,
będzie poniżony,
a kto się uniża,
będzie wywyższony».



INFORMACJE PARAFIALNE

➤ **1-31.x. NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE** codziennie o 17³⁰ – w kościele.

➤ **28.x** (piątek):

† O 16³⁰ **RÓŻAŃCIE** dla dzieci i młodszej młodzieży.

† Po **RÓŻAŃCU**, w domu rekolekcyjnym — **próba scholi**.
Zapraszamy! (jak w **KAŻDY PIĄTEK**).

† O 18⁰⁰, jak w każdy 4. piątek miesiąca, Msza św. w intencji dzieci objętych „**RÓŻAŃCEM RODZICÓW ZA DZIECI**”.

➤ **30.x** (niedziela): Rocznica konsekracji naszego kościoła.

➤ Zbliża się listopad, miesiąc poświęcony modlitewnej pamięci o naszych bliskich zmarłych.

† Na **WYPOMINKI** ROCZNE I JEDNORAZOWE nasi duszpasterze przyjmują w zakrystii i kancelarii parafialnej.

➤ Trwa Biblijna Akademia Najmłodszych 2022/2023.

† Regulamin, na stronie internetowej *Katolickiego Ośrodka Apostolatu Biblijnego KOAB* (www.koab.pl)

† Odpowiedzi na konkursowe pytania należy przedkładać ks. Michałowi, w daną konkursową niedzielę.

➤ **Ofiary** na spłatę zobowiązań związanych z remontem kościoła, a także na korony dla **MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY** i **JEJ SYNA** (ongiś skradzione z naszego kościoła), można składać np. na konto parafialne:

PKO S.A. VII O. w Warszawie **56 1240 1109 1111 0000 0551 5772**

Za wszystkie ofiary i dary (na korony) serdeczne **Bóg zapłać!**

PAMIĘTAJMY też o **WSPIERANIU NASZYCH DUSZPASTERZY!**

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszli z naszego grona:

śp. Maria KORNAS	12.x.2022	1.72
śp. Zbigniew KOZŁOWSKI	9.x.2022	1.75
śp. Natalia GODLEWSKA	8.x.2022	1.98

Wieczne odpoczywanie racz im dać **PANIE!**

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

24.x (poniedziałek)	7³⁰ 18⁰⁰	w pewnej intencji † Mariana, w 1. rocznicę śmierci, Bogumiły BOROWSKICH
25.x (wtorek)	7³⁰ 18⁰⁰	w pewnej intencji w intencji Magdaleny i Marcina GUTOWSKICH , w 14. rocznicę ślubu
26.x (środa)	7³⁰ 18⁰⁰	dziękczynna za dzieci: Marie, Jana, Joanne i Józefa † Stanisławy i Tadeusza ZAWISŁAKÓW, zmarłych z rodzin ZAWISŁAKÓW i DUSZÓW
27.x (czwartek)	7³⁰ 18⁰⁰	† Edwarda † Tadeusza FIŁIPOWA
28.x (piątek)	7³⁰ 18⁰⁰	w pewnej intencji w intencji dzieci objętych modlitwą różańcową rodziców
29.x (sobota)	7³⁰ 18⁰⁰	† ks. Tadeusza KOWALIKA † Janusza ANTASA, Franciszka CHARABINA, Marty BOGDAN
30.x (niedziela)	8⁴⁵ 18³⁰	† Leona i Józefa BRUDNIEWSKICH † Janusza GWARDYSA, w 3. rocznicę śmierci
30.x (niedziela)	12⁰⁰ 18⁰⁰	† Urszuli, Jadwigi i Tadeusza KOCONÓW, Anety i Mieczysława KOMOSÓW, Cypriana OSUCHA † Mariusza PINDELSKIEGO, w dniu urodzin

ŚW. JAN PAWEŁ II – „RACJA SIŁY” A „SIŁA RACJI”...

„Z upływem czasu zagrożenia, na jakie wystawione jest życie, bynajmniej nie zanikają. Przybierają ogromne rozmiary. I nie są to tylko zagrożenia zewnętrzne, ze strony żywiołów przyrody albo «Kainów», którzy zabijają «Ablów»; nie — są to zagrożenia zaprogramowane w sposób naukowy i systematyczny. Wiek XX zapisze się jako epoka masowych ataków na życie, jako nie kończąca się seria wojen i nieustanna masakra niewinnych istot ludzkich. Falszywi prorocy i fałszywi nauczyciele odnieśli w tym stuleciu największe sukcesy”

Niezależnie od intencji, które bywają różne i mogą się nawet wydawać przekonujące czy wręcz powoływać się na zasadę solidarności, stoimy tu w rzeczywistości wobec obiektywnego „spisku przeciw życiu”, w który zamieszczone są także instytucje międzynarodowe, zajmujące się propagowaniem i planowaniem prawdziwych kampanii na rzecz upowszechnienia antykoncepcji, sterylizacji i aborcji. Nie można na koniec zaprzeczyć, że również środki społecznego przekazu biorą często udział w tym spisku, utwierdzając w opinii publicznej ową kulturę, która uważa stosowanie antykoncepcji, sterylizacji, aborcji, a nawet eutanazji za przejaw postępu i zdobyc wolności, natomiast postawę bezwarunkowej obrony życia ukazując jako wroga wolności i postępu.

Aby właściwie ująć opisaną tu sytuację, trzeba nie tylko przyjrzeć się samemu zjawiskom niszczącym życie, które się na nią składają, ale odkryć też różnorakie przyczyny, które ją kształtują. Zadane przez **Boga** pytanie:

„**Cóżże uczynił?**”¹⁰ zdaje się być jakoby wezwaniem skierowanym do Kaina, aby wyszedł poza materialną rzeczywistość swojego zbrodniczego czynu i dostrzegł całą jego grozę w motywacjach, które dały mu początek, i w konsekwencjach, które zeń wynikają.

Decyzje wymierzone przeciw życiu rodzą się czasem z trudnych czy wręcz dramatycznych doświadczeń głębokiego cierpienia, samotności, całkowitego braku perspektyw ekonomicznych, depresji i lęku o przyszłość. Tego rodzaju okoliczności mogą także znacznie złagodzić odpowiedzialność subiektywną, a w konsekwencji także winę tych, którzy podejmują takie decyzje, ze swej natury zbrodnicze. Niemniej problem ten wykracza dzisiaj poza sytuacje osobiste, chociaż ich znaczenia pominąć nie można. Występuje on bowiem także na płaszczyźnie kulturowej, społecznej i politycznej, gdzie ujawnia się jego aspekt najbardziej szkodliwy i niepokojący, a mianowicie tendencja — coraz bardziej rozpowszechniona — do interpretowania wymienionych tu przestępstw przeciw życiu jako uprawnionych przejawów wolności osobistej, które należy uznawać i chronić jako autentyczne prawa jednostki.

W ten sposób dokonuje się tragiczny w skutkach zwrot w długim procesie historycznym, który doprowadził do odkrycia idei „praw człowieka” — jako wrodzonych praw każdej osoby, uprzednich wobec konstytucji i prawodawstwa jakiegokolwiek państwa — popada dziś w zaskakującą sprzeczność: właśnie w epoce, w której uroczyste proklamuje się nienaruszalność prawa osoby i publicznie deklaruje wartość życia, samo prawo do życia jest w praktyce łamane i deptane, zwłaszcza w najbardziej znaczących dla człowieka momentach jego istnienia, jakimi są narodziny i śmierć.

Z jednej strony, różne deklaracje praw człowieka oraz liczne inicjatywy, które się do nich odwołują, wskazują na pogłębianie się w całym świecie wrażliwości moralnej, bardziej skłonnej uznać wartość i godność każdej ludzkiej istoty jako takiej, bez względu na jej rasę, narodowość, religię czy poglądy polityczne i pochodzenie społeczne.

Z drugiej strony, w kontraście z tymi wzniosłymi deklaracjami pozostają, niestety, fakty tragiczne im przeczące. Ta sytuacja jest tym bardziej niepokojąca, czy raczej tym bardziej gorsza, że powstaje właśnie w społeczeństwie, dla którego gwarancja ochrony praw człowieka stanowi główny cel i zarazem powód do chwały. Jak można pogodzić te wielokrotnie powtarzane deklaracje zasad z nieustannym mnożeniem się zamachów na życie i z powszechnym ich usprawiedliwianiem? Jak pogodzić te deklaracje z odrzuceniem słabszych, bardziej potrzebujących pomocy, starców i tych, których życie dopiero się poczęło? Te zamachy są jawnym zaprzeczeniem szacunku dla życia i stanowią radykalne zagrożenie dla całej kultury praw człowieka. Zagrożenie to może ostatecznie podważyć sam sens demokratycznego współistnienia: nasze miasta przestaną być wspólnotami ludzi „żyjących razem”, a staną się społecznościami zapomnianych, zepchniętych na margines, odrzuconych i skazanych na zagładę. Gdy zaś przyjrzymy się szerszej sytuacji światowej, czyż nie zauważymy bez trudu, że te deklaracje praw osób i narodów, głoszone na forum konferencji międzynarodowych, są jedynie jałową retoryką, jeżeli nie towarzyszy im zdemaskowanie egoizmu krajów bogatych, które zamykają krajom ubogim dostęp do rozwoju albo uzależniają go od absurdalnych zakazów prokreacji i tym samym przeciwstawiają rozwój samemu człowiekowi? [...]

Trzeba tu wspomnieć [...] o pewnym sposobie myślenia, który skłonny jest utożsamiać godność osobową ze zdolnością do bezpośredniego porozumiewania się z innymi za pomocą języka — w sposób doświadczenie sprawdzalny. Jest oczywiste, że w takich warunkach nie ma na świecie miejsca dla kogoś, kto — jak na przykład nie narodzone dziecko albo człowiek umierający — jest podmiotem strukturalnie słabym, wydaje się zupełnie zdany na łaskę innych osób, jest od nich całkowicie uzależniony i umie się porozumiewać tylko niesłyszalnym językiem głębokiej symbiozy uczuć. Tak więc czynnikiem kształtującym decyzje i działania w sferze relacji między osobami i współżycia społecznego staje się siła. Jest to jednak dokładne zaprzeczenie tego, do czego dążyło w ciągu dziejów państwo prawa jako wspólnota, w której „racja siły” zostaje zastąpiona przez „siłę racji”.

Na innej płaszczyźnie źródłem sprzeczności między oficjalnymi deklaracjami praw człowieka a ich tragiczną negacją w praktyce jest pojęcie wolności, które absolutyzuje znaczenie jednostki ludzkiej, przekreślając jej odniesienie do solidarności z innymi, do pełnej akceptacji drugiego człowieka i do służenia innym. Chociaż prawdą jest, że do eliminacji życia poczętego czy dobiegającego kresu dochodzi w niektórych przypadkach pod wpływem złego pojętego altruizmu albo zwykłej ludzkiej łitości, nie można zaprzeczyć, że tego rodzaju kultura śmierci jako taka jest wyrazem całkowicie indywidualistycznego pojęcia wolności, która staje się ostatecznie wolnością „silniejszych”, wymierzoną przeciw słabszym, skazanym na zagładę.

JAN PAWEŁ II (1920-2005, Watykan), encyklika „Evangelium Vitae”, 25.III.1995, Watykan, Inq.

SZE ŚW.	niedziela i uroczystości obowiązuje: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00 święta pracujące: 08:45, 18:00 dni powszednie: Patrz – intencje parafialne tel. fax. (22) 754 47 32 e-mail: zygmunt.slomczyn@op.pl
KANCELARIA PARAFIALNA	poniedziałek – piątek 08:00–09:30, 17:00–19:00 soboty, święta i święta: Nieczyma www.swzygmunt.knc.pl
KSIĘŻA	Proboszcz Jacek DZIKOWSKI , Wikariusz Michał BOGDAN
INNE	Żywy Różaniec – +48 512 665 747; Różaniec Rodziców – +48 608 369 120 Schola – +48 662 476 217